INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

DIVIZIA A LA MASA ROTUNDĂ

În interviul de astăzi, reporterul nu a făcut decît să urmărească cu atenție un interesant dialog între secretarul general al F.R.F., **Florea Tănăsescu**, și antrenorii echipelor din prima divizie. Convorbirea a fost degajată de forma rigidă a ședinței foarte organizate, astfel încît am notat cîteva lucruri interesante, greu de obținut în luările de cuvînt **la tribună.**

Micul simpozion al antrenorilor de Divizia A s-a întîmplat să aibă loc după etapa a XI-a, care a fost, după cît se pare, momentul cel mai scăzut al campionatului de toamnă. Cu toate acestea, părerile antrenorilor n-au fost expresia unei dezamăgiri de moment. S-a simțit în toate luările de cuvînt că punctele de vedere sînt de mult formate, ele reflectînd frămîntări vechi și noi, care confruntă de fapt fotbalul nostru.

Și acum, să trecem peste referatul prezentat de Robert Cosmoc, care a fost doar o punere în temă, generală, și să-i ascultăm pe antrenori.

ION IONESCU

„ARBITRII AU POSIBILITATEA – DELOC NEGLIJABILĂ – A DINAMIZĂRII JOCULUI!"

„In fotbalul românesc, antrenorul este undeva la mijloc. De o parte jucătorii, care zîmbesc conducătorilor, în speranța unor concesii. Exigența antrenorilor nu este perfect realizabilă, pentru că antrenorul este la discreția celorlalți factori.

...Vreau să spun cîteva cuvinte despre arbitraj. Se vorbește despre faptul că echipele noastre joacă fragmentat și dezlînat. Dați-mi voie să cred că maniera multora dintre arbitrii noștri contribuie la fragmentarea și dezlînarea jocului. Arbitrii au posibilitatea — deloc neglijabilă — de a dinamiza jocul.

O a treia idee. Conducătorii de cluburi, fiind în general voluntari, au o foarte redusă răspundere.

O a patra idee, și cred esențială: condiția atletică a jucătorilor noștri este precară. Țin să precizez cu toată răspunderea că avem mulți jucători **neantrenabili.**

CH. CONSTANTIN

„FOTBALISTUL NU ARE NICI O RĂSPUNDERE"

„Vorbim și vom vorbi multă vreme. Pentru mine, **adevărata cotitură în fotbalul românesc se va putea realiza numai și numai în momentul în care responsabilitatea va trece asupra jucătorilor.** Cum este posibil ca un antrenor să răspundă de situații pe care nu le poate controla? La noi, în fotbal, există sistemul refacerii în cantonament. Ce se întîmplă, în restul săptămînii? Jucătorul vine la cantonament pentru a se reface. El nu are, astfel, responsabilitatea zilelor petrecute în afara cantonamentului. El spune foarte plastic: **„M-ai ținut sub cheie ultimele două zile, ai făcut cu mine ce ai vrut, ești răspunzător de joc, dumneata, antrenorule!"** Vă dați seama că în asemenea condiții nu se creează un raport de colaborare".

ILIE OANA

„JUCĂTORII NOȘTRI SÎNT COMPLET DEFICITARI LA RITM"

„Subliniez și eu nevoia antrenamentelor fizice permanente, deoarece jucătorii noștri sînt complet deficitari la ritm.

...Din păcate, nu selecționăm întotdeauna jucători pasionați pentru fotbal. Și asta ar fi singura noastră armă.

...Trebuie găsită o formă legală pentru recompensarea materială a echipei de categorie inferioară din lotul căreia luăm un jucător. Acea echipă a investit bani pentru pregătirea acelui jucător. Nu e normal, deci, ca acest transfer să se facă fără respectarea muncii pe care a prestat-o echipa care pierde jucătorul.

...Vorbim despre înmulțirea cartonașelor galbene. Să nu uităm însă că retrogradarea a trei echipe înăsprește mult lupta pentru puncte. Nu vreau să justific abundența cartonașelor galbene, ci numai să înregistrez faptul ca atare.

...Jocul Atletico Madrid — Dinamo a subliniat încă o dată participarea extrem de redusă a jucătorilor noștri la... joc. Precaritatea condiției atletice a fotbaliștilor noștri face ca echipele străine să joace faze în zece jucători, în timp ce noi să le jucăm doar în trei-patru oameni.

...Există la noi o falsă interpretare a rolului de coordonator. Din păcate, coordonatorul din fotbalul nostru este un om care are dreptul să care mai multă vreme o minge.

...În mod normal, în cadrul actualei ineficacități a fotbalului nostru, un jucător de Divizia A trebuie să tragă la poartă, în cursul unui antrenament, de cel puțin o sută de ori. Vă întreb însă pe dumneavoastră: cum e posibilă realizarea acestui deziderat la Politehnica Iași, care are numai 6—7 mingi?

...Vorbim de recuperare, dar n-avem condiții. Să nu luăm hotărîri înainte de a crea condiții".

ANGELO NICULESCU

„FOTBALIȘTII NOȘTRI ÎȘI PERMIT PAUZE PREA LUNGI DE JOC"

„Constat și eu o scădere a calității jocului în prima divizie. Principala cauză a acestei stări de lucruri este neangajarea tuturor jucătorilor la efort. În general, fotbaliștii noștri, spre deosebire de fotbaliștii din marile echipe, susțin o acțiune sau două, pentru a-și permite apoi lungi pauze de „refacere". Marcajul și demarcajul, cheile de boltă ale fotbalului modern, nu sînt nici pe departe respectate. Referatul antrenorului federal Robert Cosmoc menționează, ca într-o excepție, calitatea jocului de la Arad, între echipa pe care o conduc, Sportul studențesc și U.T.A. Trebuie să vă spun că Sportul studențesc a aplicat cu rigoare marcajul om la om și s-a străduit mult în direcția demarcajului. E cazul să arăt că această orientare nu mi se datorează mie, proaspăt antrenor al echipei. Este meritul vechilor antrenori. Îmi fac o obligație de onoare din a preciza acest lucru".

NICOLAE PROCA

„LA NOI, ÎN FOTBAL EXISTĂ IERARHII GREU DE ÎNVINS"

„Referatul a subliniat faptul că în primele 90 de jocuri ale campionatului, adică în primele zece etape, s-au jucat doar zece meciuri bune. De acord cu dumneavoastră. Referatul mai subliniază că Steagul roșu are o eficacitate deosebit de scăzută: șapte goluri în zece meciuri. Și totuși, trebuie să recunosc că în vederea acestui campionat am lucrat mult mai mult decît pînă acum. Pornind de la ideea că lotul, baza materială și relațiile echipei Steagul roșu sînt foarte reduse, am mizat pe instruire, pe educație și pe organizarea jocului. Trebuie să vă spun, stimați tovarăși, că în dorința de mai bine am reușit să-i dau peste cap pe fotbaliștii mei, deși controlul medical de marți dă răspunsuri pozitive.

În fotbalul nostru există unele ierarhii greu de învins. Echipele universitare sînt avantajate prin faptul că foarte mulți tineri se îndreaptă spre universități. Urmează Steaua și Dinamo, care au și ele posibilități superioare. Vine apoi rîndul echipelor care „știu să se descurce", avînd posibilitatea de a lua ceva jucători de valoare —există și exemple. Vine, în sfîrșit, rîndul echipelor care au doar posibilitatea promovării unor jucători de care n-a auzit nimeni. Dacă vă uitați în clasamentul diviziei naționale la a doua jumătate, veți identifica aceste echipe. Dați-mi voie să vă spun că la Steagul roșu există vreo șase jucători care ar trebui să joace, de fapt, la echipa de tineret-rezerve. Și mai dați-mi voie să vă spun că un antrenor divizionar este oricînd la discreția unui jucător sau a unui conducător de club.

...Vorbim de recuperare. Dar primul om care a fost concediat la noi, la Steagul roșu, a fost maseurul. În urma acestei situații, jucătorii și antrenorul s-au decis să-l plătească pe maseur, în continuare".

C. CERNĂIANU

„LIPSEȘTE PROSPEȚIMEA ÎN JOCUL ECHIPELOR NOASTRE"

„Se vorbește despre un moment de impas. Cred că așa este. Am impresia că lipsește prospețimea din jocul echipelor noastre. Antrenorul Angelo Niculescu s-a referit la faptul că echipele noastre întrerup oarecum pregătirea fizică în timpul campionatului, după ce, aproape două luni, în timpul iernii, depun toate eforturile în direcția pregătirii fizice. Angelo Niculescu susține necesitatea unui antrepament fizic săptămînal în tot cursul campionatului. În ceea ce mă privește, sînt pentru menținerea antrenamentului fizic de-a lungul întregului ciclu săptămînal".

I. REINHARDT

„DEGEABA EȘTI TÎNĂR DACĂ AI O PREGĂTIRE FIZICA DE BATRÎN"

„In jocul echipelor noastre se constată o lipsă de forță și de ritm. Este evident că selecția, de-a lungul anilor, n-a avut principii care să vină în întîmpinarea fotbalului modern. Centrele de juniori au o activitate destul de scăzută. Pregătirea fizică a celor mai mulți dintre jucătorii noștri este deficitară. Aș spune că degeaba ești tînăr dacă ai o pregătire fizică de bătrîn.

Lucrul cel mai grav mi se pare, însă, mentalitatea. Cu părere de rău, trebuie să admitem că am crescut niște fotbaliști leneși. Niște tineri care se scoală destul de tîrziu și care nu-și organizează ziua de lucru. Dar, după cum se știe, așa cum ești în viață ești și pe terenul de joc. Nu prea cunosc situații în care un om adevărat, în viața de toate zilele, să fie un leneș pe teren. Și nu cunosc nici situațiile inverse.

Cît privește jocul Atletico Madrid — Dinamo, n-are rost să-l examinăm în amănunt. A fost o diferență de ritm, ceea ce spune totul. Din această diferență de ritm au derivat toate celelalte inegalități".

SILVIU AVRAM

„FĂRĂ O PREGĂTIRE FIZICĂ SUPERIOARĂ, ORICE DISCUȚIE DESPRE FOTBALUL MODERN ESTE INUTILĂ"

„S-a vorbit despre posibilitatea lichidării cantonamentelor. Ca antrenor, vă spun că va fi foarte greu: Am avut dese cazuri, mai ales în trecut, cînd a trebuit să invit acasă fotbaliști tineri, la ceasuri tîrzii din noapte. În altă ordine de idei, trebuie să arăt, încă o dată și încă o dată, că fără o **pregătire fizică superioară orice discuție despre fotbalul modern este inutilă. Jucătorii nu au în general o bună pregătire atletică. Iată de ce mă văd nevoit, în plin campionat, să fac cîte două antrenamente speciale de forță și chiar un cros la mijloc de săptămînă.** Acestea sînt carențe greu de suplinit. Am încercat odată să oblig echipa la un pressing pe tot terenul. A fost imposibil. Iată deci că necesitatea pregătirii atletice, încă din copilărie, este o condiție obligatorie".

Acestea au fost cîteva din părerile antrenorilor divizionari. Ele merită un examen atent și o sinteză serioasă, din care să se nască perspectiva fotbalului românesc.

CU CITITORII ● DIALOG ● CU CITITORII

● SOLUȚIA, SINGURA POSIBILĂ. **Alexandru Popescu (Piatra Neamț) ne trimite o corespondență din conținutul căreia redăm mai jos pasajul care interesează în mod deosebit: „S-a scris destul de mult, în ultima vreme, despre metodele, de-a dreptul penibile, folosite pentru încălcarea grosolană a acelei hotărîri a F.R.F. privind folosirea unui junior în meciurile din Diviziile B și C. Simulările de accidentări — chipurile fără... voie — au devenit atît de frecvente, încît le putem vedea la aproape fiecare meci. Nu există, cred, eu, decît o singură cale de urmat, pentru a se evita orice abatere de acest fel: juniorul scos din joc să fie înlocuit, obligatoriu, tot cu un junior. Și cu asta se rezolvă problema".**

— Soluția fiind singura posibilă, nu ne rămîne decît să așteptăm ridicarea ei la gradul de... lege. Și unde-i lege...

● AVOCATUL LUI DOMIDE! **Orădeanul R. Berb (dacă am înțeles bine numele, întreaga scrisoare, fiind scrisă foarte încîlcit și concepută la repezeală) a citit, în fuga, ancheta noastră „U.T.A. celor două adevăruri". Altfel nu ne explicăm o serie de afirmații, pe care le face privindu-i pe jucătorii arădeni cărora le ia, necondiționat, partea, de parcă interesele dumnealui ar coincide întocmai cu cele ale lui Broșovschi, Pojoni, Axente, Kun, Popovici. Se merge pînă acolo, încît se neagă chiar declarațiile lor! Dar ceea ce l-a supărat cel mai tare pe avocatul de circumstanță a fost critica adusă lui Domide care a refuzat să-și spună părerea despre soarta echipei care l-a crescut și promovat: „Apreciez ca foarte corect gestul lui Domide și-l consider demn de un jucător, de talia lui. A fost vorba de un act de solidaritate cu fostul său antrenor, N. Dumitrescu, înlăturat brutal de la conducerea echipei...". N-am înțeles cum de a putut afla R. B. ce rațiune a stat la baza refuzului jucătorului arădean. Adevărul e cu totul altul. Domide n-a vrut să declare nimic despre U.T.A. pentru că a fost... supărat pe unii gazetari care i-au apreciat comportările în teren cu unele calificative foarte slabe. Pe care, de altfel, le-a și meritat. În ceea ce privește „divorțul" U.T.A. — N. Dumitrescu, asta e o cu totul altă problemă, despre care s-a scris pînă acum de mai multe ori.**

● DOI LEI ȘI... RUPTUL CAPULUI. „Hunedorean fiind — ne scrie P. Anton — și pasionat după fotbal, merg la aproape toate meciurile, de acasă, ale Corvinului. Am fost și în 21 octombrie, la partida cu C.F.R. Timișoara. Știam cu toții că biletul de intrare era 7 lei. Mare ne-a fost surpriza cînd am fost puși în situația de a nu putea obține biletul dacă nu cumpărăm obligatoriu și programul meciului: 2 lei în plus. Am încercat să-i convingem că nu-i corect. Nimic. În ruptul capului n-am putut obține bilet fără program. Spuneți-ne, vă rugăm, și prin alte părți se procedează la fel?...

— Nu chiar așa. Totuși „boala" bîntuie și prin alte orașe.

● ÎNTREBĂRI CU OLTENI! **Doi vîlceni, Constantin Lăsculescu și Petre Stănoi, care ni se recomandă ca „olteni și nemărginiți suporteri ai Universității Craiova", ne roagă să le răspundem la trei întrebări: 1. „Cînd a promovat în „A" echipa lor favorită?; 2. În ce an și unde s-a născut Oblemenco?; 3. Cine a marcat golurile severinenilor în partida de la Mediaș cu Gaz metan?".**

— Iată răspunsurile atît de mult dorite, la mijloc fiind vorba, se pare, și de un pariu iscat dintr-o „neînțelegere": 1. Universitatea Craiova a promovat în Divizia A, sub denumirea de Știința, în 1964. 2. Oblemenco s-a născut cu 28 de ani în urmă, la Corabia, județul Olt. 3. Peronescu și Boboc (un jucător despre care n-am prea auzit, poate că e unul din juniorii recent promovați) au marcat golurile acelei surprinzătoare victorii severinene.

● PE SCURT ●

Cornel Uzon (Pitești): **Am citit cu foarte mare atenție scrisoarea dv. Multe din problemele pe care le puneți în discuție le... discutăm și noi, în coloanele revistei, de ani de zile;** Sorin Cărtuță (București): **Ne pare rău, dar nu avem formațiile, la zi, ale tuturor echipelor străine pe care ni le solicitați;** Traian Pordea (Oradea): **Victoria din partida cu Finlanda a satisfăcut prin proporțiile scorului și jocului prestat de „tricolori".**